

Zadeva C-370/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

15. junij 2021

Predložitveno sodišče:

Landgericht München I (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

19. april 2021

Pritožnica:

DOMUS-SOFTWARE-AG

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo:

Marc Braschoß Immobilien GmbH

[...] (ni prevedeno)

Landgericht München I (deželno sodišče v Münchnu I, Nemčija)

[...] (ni prevedeno)

v sporu

DOMUS-SOFTWARE-AG, [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) Ottobrunn
– tožeča stranka in pritožnica –

[...] (ni prevedeno)

proti

Marc Braschoß Immobilien GmbH, [...] (ni prevedeno) Hürth
– tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s pritožbo –

zaradi plačila terjatve

Landgericht München I (deželno sodišče v Münchnu I) – 13. civilni senat –
[...] (ni prevedeno) [sestava senata] izdaja ta

sklep:

- I. Pritožbeni postopek se prekine.
- II. Sodišču Evropske unije se predloži to vprašanje:

Ali je treba člen 6(1) in (2) Direktive 2011/7/EU v povezavi s členom 3 te direktive razlagati tako, da je upnik pri periodičnih terjativah za plačilo iz naslova enega samega pogodbenega razmerja za vsako posamezno terjatev za plačilo upravičen prejeti najmanj fiksni znesek 40 EUR?

Obrazložitev:

I.

Stranki spora sta 21. avgusta 2019 sklenili pogodbo o vzdrževanju programske opreme v zvezi z licencami, ki jih je za program „Domus 4000“ kupila tožena stranka; pogodba je začela veljati istega dne. Mesečno plačilo za te storitve znaša 135,00 EUR, k čemur je treba prišteti DDV.

Tožeča stranka je v obdobju od septembra do decembra leta 2019 v celoti opravila storitve vzdrževanja, k opravljanju katerih se je zavezala.

Za vzdrževalnino za programsko opremo za mesec september leta 2019 je izdala račun z dne 11. septembra 2019 v znesku 133,04 EUR bruto. Za vzdrževalnine za mesece od oktobra do decembra leta 2019 pa je izdala račun št. 201698309 z dne 1. oktobra 2019 v znesku 399,13 EUR bruto.

V skladu s točko 6.1 pogojev za vzdrževanje programske opreme plačilo za storitve vzdrževanja, ki so predmet pogodbe, zapade v plačilo na začetku vsakega obračunskega obdobja.

Tožena stranka je račun vsakič prejela naslednji dan po njegovi izdaji.

Kljub opozorilom do vročitve tožbe z dne 12. marca 2020 ni poplačala terjatve iz navedenih računov v skupni višini 532,17 EUR.

Tožeča stranka fiksni znesek za zamudo v višini 40,00 EUR, ki ga je obračunala za vsak zahtevek, torej v (skupni) višini 80,00 EUR, utemeljuje s členom 288(5) BGB (civilni zakonik).

Tožeča stranka je za obdobje od januarja do marca leta 2020 izdala račun z dne 1. januarja 2020 v višini 399,13 EUR.

Ob upoštevanju tega je razširila tožbo in predlagala:

Tožena stranka je dolžna tožeči stranki plačati dodatnih 399,13 EUR, skupaj z obrestmi od tega zneska v višini devetih odstotnih točk nad vsakokratno temeljno obrestno mero, ki tečejo od 2. januarja 2020, in zaradi zamude pri plačilu fiksni znesek v višini 40,00 EUR, kot nadomestilo za stroške pred sodnim postopkom, skupaj z obrestmi od tega zneska v višini petih odstotnih točk, ki tečejo od litispendence razširitve tožbe.

Postopek v zvezi s to nazadnje uveljavljano terjatvijo je bil 15. aprila 2020, kar zadeva glavnico, ustavljen.

Amtsgericht München (okrajno sodišče v Münchnu, Nemčija) je s končno sodbo z dne 22. julija 2020 toženi stranki naložilo plačilo terjatve v glavni stvari v višini 532,16 EUR, obresti in fiksne zneska za zamudo v višini 40,00 EUR, skupaj z obrestmi od tega zneska v višini petih odstotnih točk nad temeljno obrestno mero, ki tečejo od 22. januarja 2020. Glede dveh dodatnih fiksnih zneskov za zamudo (2 x 40,00 EUR = 80,00 EUR), ki ju je uveljavljala, je tožbo zavrnilo.

Tožeča stranka s pritožbo vztraja pri dveh zahtevkih za plačilo fiksne zneska za zamudo v skupni višini 80,00 EUR (2 x 40,00 EUR) in predlaga:

Sodba Amtsgericht München (okrajno sodišče v Münchnu) naj se delno spremeni in naj se toženi stranki poleg zneska, ki je bil priznan na prvi stopnji, naloži plačilo dodatnih 80,00 EUR, skupaj z obrestmi od zneska 40,00 EUR v višini petih odstotnih točk nad temeljno obrestno mero, ki tečejo od 22. januarja 2020, in od zneska nadaljnjih 40,00 EUR, ki tečejo od litispendence razširitve tožbe na prvi stopnji.

II.

Upoštevna določba nemškega prava (člen 288(5) BGB) določa:

Upnik terjatve za plačilo je v primeru zamude dolžnika, če ta ni potrošnik, upravičen prejeti tudi fiksni znesek v višini 40,00 EUR. To velja tudi, če se terjatev za plačilo nanaša na plačilo z zamikom ali drugo plačilo po obrokih.

Fiksni znesek iz prvega stavka se prišteje odškodnini, če je škoda nastala zaradi stroškov sodnega postopka.

Upoštevna določba o zamudi določa:

Člen 286(1) BGB:

Če dolžnik na opozorilo upnika, izdano po poteku roka za plačilo, ne poravna svoje obveznosti, pride s tem opozorilom v zamudo. Vložitev tožbe za plačilo in vročitev plačilnega naloga v okviru postopka za izdajo plačilnega naloga sta izenačena z opozorilom.

Člen 286(3) BGB:

Dolžnik terjatve za plačilo pride v zamudo najpozneje trideset dni po izteku roka za plačilo in prejemu računa ali enakovredne zahteve za plačilo; to za dolžnika, ki je potrošnik, velja le, če je bilo na te posledice na računu ali zahtevi za plačilo posebej opozorjeno. Če datuma prejema računa ali zahteve za plačilo ni mogoče ugotoviti, pride dolžnik, če ni potrošnik, v zamudo najpozneje trideset dni po poteku roka za plačilo in prejemu nasprotne izpolnitve.

III.

Amtsgericht München (okrajno sodišče v Münchnu) je svojo odločitev v končni sodbi z dne 2. oktobra 2020 med drugim obrazložilo tako:

Člen 288(5), drugi stavek, BGB določa, da je upnik upravičen prejeti fiksni znesek za zamudo tudi, če se terjatev za plačilo nanaša na plačilo z zamikom ali drugo plačilo po obrokih. Glede na besedilo te določbe je upnik upravičen prejeti fiksni znesek za zamudo za vsako terjatev za plačilo, glede katere je dolžnik v zamudi. Vendar je treba upoštevati, da gre v obravnavanem primeru za eno samo pogodbeno razmerje, na podlagi katerega vedno znova oziroma periodično nastajajo posamezne terjatve za plačilo. V takem primeru, v katerem različni zahtevki izvirajo iz enega samega dejanskega stanja in pravnega razmerja, je treba člen 288(5), prvi stavek, BGB teleološko reducirati tako, da se zahtevki združijo in se šteje, da je pravica do fiksnega zneska odškodnine nastala le enkrat.

Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) v sodbi z dne 22. avgusta 2019 (ECLI:DE:BGH:2019:220819UVIIZR115.18.0) med drugim navaja:

Na podlagi ugotovitev pritožbenega sodišča ni mogoče presoditi, ali je tožeča stranka upravičena do plačila več kot enega fiksnega zneska na podlagi člena 288(5), prvi stavek, BGB. V skladu s to določbo, ki je namenjena prenosu Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (v nadaljevanju: Direktiva o zamudah pri plačilih), je upnik terjatve plačila v primeru zamude dolžnika

upravičen prejeti fiksni znesek v višini 40,00 EUR. Za nastanek pravice do tega fiksnega zneska je odločilno, ali gre pri glavnem zahtevku, ki se uveljavlja, za terjatev za plačilo. Terjatve za plačilo v smislu člena 288(5), prvi stavek, BGB so – v skladu z Direktivo o zamudah pri plačilih – terjatve za plačilo denarnega zneska kot nasprotne izpolnitve za storitev, ki jo je ali jo bo opravil upnik.

Če pritožbeno sodišče v zvezi s tem ugotovi, da so bile storitve vzdrževanja, ki jih je dolgovala tožeča stranka, opravljene in gre torej pri priznanih glavnih zahtevkih za terjatve za plačilo v tem smislu, bi morale odločiti, ali je upnik pri večjem številu terjatev za plačilo iz istovrstnih pogodbenih razmerij upravičen prejeti le en sam fiksni znesek ali več fiksnih zneskov na podlagi člena 288(5), prvi stavek, BGB in v kolikšni meri je ta izid združljiv z Direktivo o zamudah pri plačilih, zlasti s členom 6(1) in (2) ter členom 3 te direktive. Poleg tega bo morale odločiti, ali je upnik pri periodičnih terjativah za plačilo iz enega samega pogodbenega razmerja na podlagi člena 288(5), prvi stavek, BGB upravičen prejeti le en sam fiksni znesek ali več fiksnih zneskov in v kolikšni meri je ta izid združljiv z Direktivo o zamudah pri plačilih, zlasti s členom 6(1) in (2) ter členom 3 te direktive.

V literaturi [...] (ni prevedeno) se v zvezi s tem zastopajo različna stališča.

IV.

Ker nikakor ni sporno, da so bile storitve tožeče stranke od septembra do decembra opravljene, zato gre za terjatev za plačilo, za katero se uporablja člen 288(5) BGB.

Poleg tega je bila tožena stranka v zamudi.

Senat meni, da bi bilo treba na predloženo vprašanje odgovoriti:

Člen 6(1) in (2) Direktive 2011/7/EU je treba v povezavi s členom 3 te direktive razlagati tako, da je upnik pri večjem številu periodičnih terjatev za plačilo iz naslova enega samega pogodbenega razmerja za vsako posamezno terjatev za plačilo upravičen prejeti najmanj fiksni znesek 40 EUR.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [pouk o pravnem sredstvu]

[...] (ni prevedeno)

[podpisi, formalnosti]